

Na pragu novega leta.

1911.

Zaradi zakonito določenega praznika v ponedeljek dne 2. januarja izide prihodnja številka "Glasa Naroda" šele v torek dne 3. januarja.

Uredništvo.

Iz delavskih krogov.
Cigarete bodo dražje.

Med uslužbenci tobačnega in cigarnega trsta vlada velika nezadovoljnost.

NOVA UNIJA.

V tovarni trdke Weisglas & Co., ki izdeluje posteljne podstavke, je izbruhnil nov štrajk.

Cigarete bodo dražje. Unija cigarnih delavcev je zahtevala zvišanje plače in tovarnarji so to zahtevano odklonili. Delavci so zahtevali povišanje plače za \$2 na teden in na to zahtevo so delodajalci odgovorili, da bodo delavni čas podaljšali. Štrajk je neizogiben.

Med uslužbenci tobačnega in cigarnega trsta, ki so kot prodajalci nastavljeni po prodajalnicah, vlada velika nezadovoljnost, ker jim je trust znižal plače.

Nova unija.

V Toledo, O., se snuje nova unija kovinskih delavcev, ki se bo priključila mednarodni zvezi. Delavski voditelji si prizadevajo vse kovinske delavce v državi Ohio organizirati.

Tovarnar snedel besedo.

V tovarni trdke Weisglas & Co. na West in Java St., Brooklyn, je nov izbruhnil štrajk, ker se je tovarnika branila povišati plače, kakor je bila obljubila takrat, ko se je zadnji štrajk poravnal. V tovarni se izdelujejo podstavki za postelje.

SLOVENSKE VESTI.

Za slovenske štrajkarje v Westmorelandu.

Pred dnevi smo apelirali na slovenska društva v Greater New Yorku, da bi priredila v predpustu skupno veselico na korist štrajkujočim slovenskim premogokopom v Westmorelandu. Po novem letu bodo imela vsa društva zborovanja in na teh naj bi se stvar spravila na razgovor in ker si ne moremo misliti, da bi katero društvo ugovarjalo prireditvi veselice v dobrodelni namen, bi naj začasni odbor predsednikov in predsednic slovenskih društev izvršil takoj najnujnejše priprave za veselico. Kakor smo izvedeli, je za 25. februarja, to je za pusto soboto dvorana v Liederkranz-Hall v Brooklynu, še za oddati. Ta dvorana, ki ne stane ničesar, bi bila vsled svoje velikosti najbolj pripravna za tako veselico. Torej na delo.

Dva slovenska otroka zgorela.

Iz Gilberta, Minn., se nam poroča, da sta v Pettit dva otroka slovenskega rojaka, eden 2 leti, drugi šest mesecev star, zgorela. Ogenj je nastal, ker se je bila pecevnila svetilka.

Železniška nesreča.

Parkersburg, W. Va., 27. dec. — Pri Merceers Bottom, W. Va., na stranski progi od Ohio & Baltimore železnice je tovorni vlak skočil s tira. Štraj in več vozov je bilo razbitih in pet železniških uslužbencev je bilo umrlih.

Stenske koledarje

dobimo iz stare domovine še je v par dnevih in jih bomo takoj pričeli razpošiljati naročnikom, kakor hitro jih dobimo iz colinskega skladišča. Koledarji so lečni, imajo sliko ljubljane s kamniškimi planinami v ozadju, dalje Kranj in Krško. Og. naročnike prosimo v tej zadevi nekoliko potrpljenja.

UPRAVNIŠTVO.

Zopet smo na pragu novega leta! Še nekoliko ur, in leto 1910 odide v večnost, v preteklost, odkoder se nam nikdar več ne vrne.

Na pragu novega leta 1911 smo torej. Kazalo na uri se že bliža, da nam pokaže zadnjič to leto polnočno uro, da preide potem v novo, v 1911. leto.

Pa ova "Glas Naroda", da častita vsem svojim mnogobrojnim prijateljem in znancem, svojim predplačnikom in oglaševalcem, da jim voščijo iz srečnega in veselo novo leto.

Napojilo je novo leto, in Bog daj, da bi bilo veselo, srečno in dobro, da vam donese vse ono, kar si želi vaše srce!

Naj bi bilo srečnejše in veselejše, kakor preteklo, in srečo naj vam prinese v vsem, kar podvzamete ali nameravate storiti.

Staro leto se poslavlja! Ali naj za njim žalujemo?

Prineslo nam je mnogo zla, mnogo tuge in nevolje v življenju, tako, da ne bomo nikdo za njim žaloval!

Publino vse britkosti, katere smo

Eno leto je preteklo, za toliko časa smo bližje smrti!

Ali vas pri tem obdajajo turobne misli in bi se radi otresli onega bolnega čuvstva, ki nam polni srce?

Ali vendar, pozijata teh dnij je sladka in idealno lepi so dnevi od svetlega večera, božičnega praznika, pa do novega leta.

Turobnih misli ne bi smeli imeti. Izginiti bi morala tudi ona bolna čuvstva, ki nam polnijo naša srca in daš, ko zremo v oči prihajajočemu mlademu letu.

Ali vendar, otresti se jih ne moremo. Prihajajo nam s silo. In vdati se jim moramo proti svoji volji.

Konec leta! Zadnji dan od 365 dni!

In ta konec nas nehoti spominjati na konec življenja, na konec srca,

na konec človeka, zemlje, sveta, ljubezni, sploh vsega.

In kot da te že objemlje mrzla, ledena roka one, katero si želiš daleč, daleč, mrzla in nevsiljena roka bele zene smrti...

Da, smrt pride, mora priti, in človek se ji nikakor ogniti ne more.

Saj človek se rodi, da umre! Kakor se približa leto svojemu koncu, tako pride tudi ura konca našemu življenju, da z nami umre vse naše...

Še nekoliko ur, in leto 1910 ne bo več.

Z njim izgine tudi del našega življenja in ne vrne se več nikoli.

Ne tarnajmo in ne obžalujemo preteklosti, katere se več vrniti ne more. Ne bi bilo človeško, niti človeka dostojno, postavljati vprašanja, na katera odgovora ni, ga nikoli ni bilo, in ga sploh ne bode.

Grob in zibel sta nerazdružljiva tovariša, in naša solza jo ločiti ne more.

Ne žalujmo za starim letom, am-

pak gledimo veselo in nevtrajeno v oči novemu letu, katero se nam pravkar javlja.

In naj nas čaka v novem letu kar koli, a lepi naši naj ostanejo neomahljivi, delati dobro in plemenito, izpolnjevati svojo dolžnost pri vsakem koraku, biti v vsem pravi in popolni ljudje.

Zagrabimo je lice novega leta in Bog ve, kaj nam nosi v svojem krilu.

Ali naj bo! Ne bojmo se, svesti smo si svojih dolžnosti!

Staro leto z Bogom! S teboj izgine v morja neskončnosti del naših muk, našega znoja, naših žuljev, s teboj izgine tudi del našega življenja, in vendar ne žalujemo za teboj. Bilo si nam žola, v kateri smo se mnogo naučili za bodoče življenje, za bodoče leto, pri naših dobrih sklepah ostanemo tudi v novem letu, katerega se bližamo kot ljudje, hrepeneči po svobodi, prosveti, napredku in vidi!

To naj bo naše slovo ob koncu starega leta, istočasno pa tudi pozdrav

**VESELO IN SREČNO
NOVO LETO**

želi rojakom in rojakinjam po Zedinjenih državah

FRANK SAKSER.

Vsem cenjenim naročnikom, dopisnikom in prijateljem lista, ter vsem rojakom širom Amerike želi
VESELO IN SREČNO NOVO LETO
Uredništvo.

Na Slovanskem jugu.
Ruski car v Belgradu.

Turška vlada je odposlala na črnogorsko mejo štiri bataljone vojakov.

SRBSKE VOJNE PRIPRAVE.

Bolgarski četaši so zopet na delu. — Zaigrali so bosensko nasebino.

Petrograd, 29. dec. — List "Novoje Vremja" potrjuje vest, da bo car Nikolaj II. tekom leta 1911. posetil Belgrad in Sofijo. V Belgradu bo več dni gost srbskega kralja. Car ne bo potoval preko Austro-Ogrske, marveč preko Rumunske ali pa preko Črnega morja.

Novi boji na črnogorski meji.

Cetinje, 29. dec. — Turška vlada je odposlala na črnogorsko mejo 4 bataljone vojakov zaradi neprestanih bojov na črnogorski meji, v katerih je bilo ubitih 10, ranjenih pa več turških vojakov.

Bolgarske čete na delu.

Sofija, 29. dec. — Bolgarski četaši v vasi Preska so umorili tri Bolgare in Bolgarke, ker so ogradili bolgarske čete. Zaigrali so tudi dve hiši. Zgoreli ste dve osebi. Neka druga bolgarska četa je pa zaigrala bosansko nasebino Orman.

Srbske vojne priprave.

Belgrad, 29. dec. — Srbska vlada namerava zahtevati od skupščine 680 tisoč frankov za nabavo brzostrelnih pušk.

Poštna hranilnica v Bosni.

Sarajevo, 29. dec. — Po nalogu sabora so bili na Dunaju predsednik dr. Basagić, podpredsednik dr. Mandić in poročevalce finančnega odseka dr. Srtić, da pri skupnem finančnem ministru posredujejo radi upeljave poštne hranilnice v Bosni.

Kako se lahko prepričamo, je li suknjo pravo?

Iz suknja izločimo nitke podolgem in počez. Posamezne nitke sežemo. Pri volneni ali svileni nitki se naredi robuato ogelje v velikosti prosenega zrna, ki zaduši plamen. Zelo lahko zgori konopna ali lanena nitka, najhitreje pa bombaževa (pavolnata). Ako na ta način blago preizkusimo, spoznali bomo, da je tako dobro poučeno suknjo.

Ugrabitelj otrok obojejni.

Marija Rappa, ki je bila voditeljica družbe, katere je kradla otroke in je odpeljala dečka Josipa Longo in Mihaela Rizzo, je bila obojejni v petindvajsetletno ječo. Tudi Stanislaw Pattenza, ki je bil tudi član družbe, je bil obojejni v isto kazeno.

novemu letu, v katero prijadramo v nekoliko urah.

Proč z grenkim in turobnim premišljevanjem, dokončajmo novo leto jasnega čela, pripravljeni na nove boje, na nove križe in težave, katere nas v življenju gotovo še čakajo.

Naj donese novo leto našim prijateljem vso veselje in srečo. To je naše odkritosrečno voščilo, in iskreno želimo, da bi se vresničilo. Napnimo složno vso silo, da bomo napredovali v novem letu in v tem znamenju vam kičemo:

VESELO IN SREČNO NOVO LETO 1911!

Predsednik Taft
in volitve leta 1912

Amerikansko vojno brodovje se vrne iz Evrope in pojde na Kubo.

JAPONSKI ŠPLJONI.

Zvezna vlada izjavlja, da nima uradnih poročil o dogodkih v Manili.

Washington, D. C., 29. dec. — Gotovo je, da bo predsednik Taft leta 1912 zopet kandidiral. Kmalu se bodo pričele predpriprave za Taftovo volilno kampanjo leta 1912. Narodni komite bo mobiliziran in nov načelnik se bo izvolil, ki bo vodil volilno kampanjo. Za novega načelnika je izbran kongresni član Weeks iz Massachusetts. Generalni poštni upravitelj W. Hitchcock, ki je bil dosedaj načelnik narodnega komiteja, se bo umaknil s političnega življenja.

Vojno brodovje pojde v Kubo.

Amerikansko vojno brodovje, ki se sedaj vrne iz Evrope, pojde v Kubo in bo manevriralo v vodovju pri Guantanamo. Vojnemu brodovju zapoveduje podadmiral Schroeder.

Japonska in Zedinjene države.

Washington, 29. dec. Državni departament izjavlja, da nima nobenih uradnih poročil o dogodkih na Filipinah, vendar se ne da tajiti, da vlada v departamentu vznemirjenost radi vesti, ki so jih prinesli časniki. Zvezna vlada je prepričana, da rujejo Japonci na Filipinah neprestano proti Zedinjenim državam in da so po svojih ogleduhih natančno poučeni o utrdbah, ki straziho vhod v pristanišče Manile.

Utrdbe panamskega kanala.

Panamski kanal bo z največjimi in najmodernejšimi topovi, baterijami in minami utrjen. Načrti za utrdbo panamskega kanala se nahajajo zdaj v pisarnah ženijskega kora. Utrdbe se bodo izvršile, kakor hitro bo kongres dovolil potrebni kredit. Predsednik Taft je prepričan, da je utrdba kanala potrebna.

Dva velikanška trusta sta si v lasca

V newyorškem glavnem biroju Standard Oil družbe so včeraj priznali, da se je vnel ljut boj med velikanskim monopolom in na Angleškem organizirani Rising Sun Oil družbi. V tem boju si stojita kot protivnika nasproti Rockefeller in Rothschild, ker sta tava glavna delničarja omenjenih velikih družb.

Vzrok tega boja je petrolejsko tržišče na daljnem Istoku. Angleški sindikat si je namreč že pred dalj časom pridobil tržišče na Kitajskem in Japonskem, in tako se je izvoz petroleja iz Združenih držav precej zmanjšal. Standard Oil družba je občutila konkurenco tako, da je bila prisiljena omejiti število parnikov, ki so prevajali petrolej med New Yorkom in kitajskimi pristanišči.

Cena voznja.

Parnik od Austro-Americana proge

LAURA

odpluje dne 4. januarja

OCEANIA

odpluje dne 11. januarja

ALICE

odpluje dne 18. januarja

z New Yorka v Trst in Reko. S tem

parnikom dosepejo Slovenci in Hrvati

najhitreje v svoj rojstni kraj.

Vojnja stane v New Yorku do:

Trsta ali Reke \$35.00,

do Ljubljane 35.00,

do Zagreba 35.00.

Vojnje listke je dobiti pri Frank

Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York.

Spotoma.

Napisal Andrej Sobota.

"Fani!"
Vrtolba je zaklical natakariji, ki je stala pri mizi, okrog in okrog zasledeni in dragoneci, in govorila in poslušala in se smejala, da nikoli tega. "Fani!"
"Precej!" je zaklicala Fani, a se ni niti ozrla pri tem in tudi k njeni mizi je se ni bilo tako. Eh, dragonske uniforme so bile tako redne in dragonske fantje, da bi jih gledal z radostjo tudi vsak drug, ne samo natakariji Fani. "Ko je slednji prišla k nam, se je smejala še vso pot, a pač ne nam, temveč tistim pisanih fantom in tistim razposajenim besedam. In šele, ko je zagledala naše obraze, tik pred seboj, se je spomnila na nas, gotovo na obrazu so se združile in rekla je Vrtolbi, kakor otroku, ki si umari za prazen nič."
"Prosim, gospod Vrtolba!"
"A tako dlanes", je odvrnil ta in nabraj obraz v važni, kislorske poteze, "moj nas blagovito gospodina Fani čisto bagatelizirali, kakor da nas ni tukaj. No, seveda, dragonec — to so poslušni reči."
"A jutri se odlašajo, Fanka, spomni se tega in spokori se, dokler je še čas", je rekel dlanist Korent, "drugače ne dobiš odveze in potem homo mi damundaj samo kartali in ti boš dremala zraven od dolgega časa."
"Družina, potolaženi! Svoj račun zmerom na vas. Tja se smucem, a sem mislim: Se četrti, gospod Vrtolba? In vam, gospod Korent? tudi?"
Prinesla nam je vina in ostala za nekaj časa pri naši mizi; Vrtolba je bil zares nevoljen, da se toliko drži dragonskega omizja, silil je, naj sede in ji ponudja stol. Pri tem je gledal resno in si popravljaj ščipalnih neprenehoma. Nakrat se mu je zasmejala Fani na ves glas.
"Če bi bila jaz vaša žena, gospod Vrtolba, bi vi dali najbrže napraviti taka pisana okna, da bi se na cesto ne mogla pogledati. To bi bilo čisto zalostno."
"Od dragonske mize so jo klicali; odhitela je tja in ni je bilo več nazaj."
Vrtolba se je držal dolgočasno; bil

je zares zaljubljen v Fani in vsled tega ni bil za kratkoročno družbo. Korent, ta se ni brigal za take reči in ni mnil resnih obrazov. "Do smrti se prismeješ", je dejal časih, "a potem boš imel tako spet družbo, ali tako, ali tako, kaj me briga!"
"Pravzaprav pa ni napušča za dragonec, kadar gredo tako-le na okrog. Se kaj vidi in doživlja. E, se; ni dolgačas, ne!" je dejal Korent.
Korent je bil širok in močan, tudi on je bil dragonec pred par leti. Še zdaj se ni ustrašil cele čete kmetijskih fantov, kadar so se napili in razprli v kakšni vasi okrog trga, nase razdelence. O, kako je mladi!
"Kaj se je med enkrat dogodilo pri dragonecih; ej!"
Storja bo, sem se razveselil jaz na lihem; Korenta sem rad poslušal; imel je tisto redko lastnost, da ni pri pripovedovanju nikoli tlačil sebe v ospredje; pravil je mirno, ne zaradi efekta, ampak zaradi pripovedovanja samega, kar tako. In zmerom sem verjel, da je vse to res, kar pripoveduje.
"Ustavimo se tako-le na večer, v avgustu enkrat je bilo, v manjšem mestecu, tam nekje, hui, že vemo kod, Ustavimo se brez noči ob starih vjeturo odidemo, se je glasilo povetje, a moč lahko preživji vsaki, kakor pač hoče in more."
Kakor hoče in more. — že prav in lepo, ampak... Zabačaj se, dragi moj, brez denarja, brez — z eno besedo — hodil sem se bolj pozno v večer sam po ulici semintja in premišljeval puste reči. V tem srečam čisto nenadoma damo, samo, čedne postavine in prijetnega obraza. Pogledam in naravnost v obraz in tudi ona me pogleda in ne umakne takoj oči. Vesel občutek me izpreleti, samo zopraj mi je postalo, ko sem opazil, da je izraz žalosten, oči nemara celo objokane. "Omožena, sem pomislil, in otrok ji je umrl pred kratkim." Grem dalje in pozabim mimogrede na njo. Na koncu ulice obstanem, in ker nisem vedel boljsega, grem nazaj isto pot. In srečam isto damo, skoraj na istem mestu, kakor prej; zdaj je držala robove v roki in si ga tisačila na obraz, zdajinjaj si je obrisala oči. In spogledava se zopet.
Grem naprej in se čudim. Če bi solz ne bilo, premišljujem nekaj časa, a kmalu spet pozabim na vse. Potem se spomnim zopet, postanem

radoveden, obrnem se in grem nazaj. In na istem mestu je srečam, obraz žalosten, oči objokane in z belim robem si briše solze. Pogledam jo prav v živo, ona vzdrži pogled in tako grem mimo. A že pri drugem koraku se mi zazdi, da je globoko zavdihnila. Obrnem se, stopim za njo in pozdravim spodobno. Solze so me ženinale.
"Zakaj tako žalostna, če dovolite vprašanje sočutnemu človeku?"
Gleda mi v obraz, ne odgovori in zajoka še huje v robove.
"Dovolite vendar..."
Nisem koncal stajka, ker nisem vedel, kaj bi rekel, samo čutil sem se.
Nenkrat me pogleda iznad roba, zelo bistro in žalostno, a skozi žalost je zasijala vročina. Čutil sem to.
In tedaj mi je začela pripovedovati, da je omožena, a mož da je pijanec, nikoli ga ni doma. Ko pride iz urada, odbeži precej v gostilno in ni ga domov do pozne noči. A ko pride, je pijan do nezvesti in čisto nič ni z njim. In drugič je sama v mestu; tam od Testa nekje je bila prišla sem v ta puščobni kraj in nikogar svojega nima, ne tu, ne drugod. Doma, v stavovanju je tako dolgačas, zato je šla na ulico, da se vsaj giblje. Moj Bog, kako je vse to žalostno...
Zajokala je zopet, jaz pa sem jo prijel za roko in sem jo tolažil, kolikor sem najbolj mogel. Pravzaprav sem sprva celo premišljeval, s kom imam opraviti, toda oči so gledale tako odkrito in tako resnično zapuščenosti, da sem ji verjel.
In tako sva govorila naprej in šla po ulici. Nisem gledal, kod grem; pred enonadstropno, lepo hišo se ona ustavi in pravi:
"Tukaj sem doma. V prvem nadstropju."
Odklenila je vežna vrata, stopila v vežo in se obrnila proti meni. Jaz nisem nameraval nicesar, hotel sem ji dati roko v slovo in sem stopil na prag. A ona ni dala roke, stopila je korak nazaj, jaz korak naprej in v temo sem molel roko, ki pa je ona najbrže ni videla. Bila sva oba že čisto v veži; ta hip stopi ona k vratom in jih zaklene, tako enostavno, kakor da sem jaz njen brat in da je pač treba zapreti vrata, kadar prideva domov. Tako, Korent, zdaj pa več, koliko je ura!

Šla sva po stopnicah, jaz tiho, po prstih.
Ko se mi je zdelo, da sva nekako v predstobi, sem nžgal žveplenko: Bila je predstoba, a na stopnicah ni imela nič vrat; ta so bila šele naprej, videl sem, da je visela na steni velika slika, in na levi strani, ob steni, je stal star divan. Vzela je ključ in odklenila in mi velela dalje. Jaz sem se nenkrat zbal; ona bi pač zaklenila za nama, mož pride iz gostilne, ima gotovo svoj ključ in lahko se zgodi, da me nenadoma in nepričakovano pozdravi kot namestnika... Ne, tega pozdrava si nisem želel, zato sem se upel in nisem hotel dalje. Ona je sišla, jaz nisem hotel, a naposled sem odnehal.
Pretekla je ena ura, morda dve, morda več. — spodaj zoročila ključ, vrata zaškrpeli, nato zopet zoročila ključ.
"On!" se je prestrašila ona in planila kvišku. "Pojdaj brž ven!" In tiščala me je ven, a sama je hotela v stanovanje.
"A kako pridem jaz ven? On je zaklenil za seboj!" sem skoraj zakrival.
"Pocakaj, skrij se na hodniku, on zaspi in jaz ti pridem odpret."
Zbežala je, jaz sem se skril v nagelji v kot na hodniku, pridržal sapo in čakal. "On!" je sopolhal po stopnicah, šel mimo, v stanovanje — odahnil sem se. Zdaj sem premišljeval vse skupaj in vse mi je bilo; čutil sem se, da ves čas na ulici nisva srečala nikogar. Zna izbirati ulice, ej, zna!
Premišljujem tako in čakam. Čakam, čakam, iz stanovanja se je čulo copotanje, prepiranje, zmerjanje, jaz čakam, čakam, nič. Notri ni bilo nič, a ure so teklo mimo, zdelo se mi je, da je zunaj že svetlelo.
Kmalu bo širil sem se prestrašil, jaz moram ven. Previdno sem se spizpil po stopnicah dol, prižgal užgalice, poskušal vrata, tudi zadaj na dvorišče. — vse zaklenjeno! Postajalo mi je vroče, poskušam na vratih, hodim od enih do drugih — nič. Tristo —!
Takrat pa zalaja pes v hiši nekje. Zbudil sem ga pač; zalaja in laja in se dere vedno močneje. Jaz v strahu poskušam še odloboje — vse zastoji. Ta hip zaškrpijo zgoraj vrata, odsev luči posveti blede po veži... Jaz skočim v nagelji za nekaj

steher, ki je stal zraven in trepečem in čakam. Po stopnicah dol je korakal "on", v eni roki svečo, v drugi revolver, namerjen naravnost umreji. Izpreletelo me je mrljo po vsem telesu — stisnem se k stebri, tako, da sem stal v njegovi senci. "On!" gre po vezi, odpre vrata in gleda ven in zaklene zopet, gre na dvorišna vrata in gleda ven. Potem se obrne nazaj in gleda sumplo, proti stebri.
Toda se mi zasveti v glavi. "Ti ali jaz?", in zaropotam nalaho z nožem. "On!" se zgane, stopi naprej — med njim in mojim stebrom je bilo kakih dvanajst stopnje — "on!" stopi naprej in leze, previdno po stopnicah, jaz sem sklonil čisto k tlom, se vedno v senci, nakrat se zaženem z vso silo ob tleh proti njemu, zbijem svečo, revolver poči v zrak, on se zvali znak pred in pod menoj po stopnicah navzdol, jaz z enim korakom čezem. — vrata je pustil odprta v osupljenosti skladno z mojim načrtom, jaz skozi in ven. Drvim čez dvorišče, nakrat stojim pred menoj visok zid. Tristo —! V hiši za menoj se je že čul ropot in krik — ozrem se obupno naokrog. Zraven je stala nekakšna lesena zgradba, drvarnica ene vrste; jaz zgrabim s podesetorojen silo les, popasti se in odtrga, pristopim ga k zidu, nanaj ja čezem na cesto. Zavalem se na vse štiri, pobrem se in bežim in drvim in bežim. Ampak toliko pametno, da sem napravil velik ovinek in prišel v svoj hlev h konju od čisto nasprotni strani.
Pogledil sem konja, oddahnil se globoko, zgradil se na tla in začutil, da sem na varnem. "On!" me ni videl, točje ne spoznal, ona si ne bo upala povedati. — srečno!
Čez pol ure smo odjahali, in nikoli več nisem nič slišal o tem. Ne o njej, ne o "njem", revežu."
"Vredna je storja en liter, če ne več", sem rekel jaz in poklical Fani. Ta je bila ves čas pri dragonecih. Vrtolba je gledal pusto in ježno, očitno se je čutil "njega".
Mida s Korentom pa sva bila vesela, da se nama ni treba bati dragoncev, in sva bila brezskrbna.

Avstr. Slovansko
Ustanovljeno
Sedež: Frontenac, Kans
GLAVNI ODBOR:
JOHN BEDENE, I. glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSHAK, glavni zapisnikar.
NADZORNI ODBOR.
PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral, Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.
GOSPODARSKI ODBOR.
FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kans.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.
POROTNI ODBOR.
JOSEPH SVETE, Woodward, I-wa.
FRANK PREMK, Cherokee, Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

Bol. Pod. Društvo.

16. januarja 1892.

Slovanski vestnik.

Davek na nevojak v Rusiji.

V Rusiji nameravajo uesti nov zakon za obdavčevanje vojašine prostih oseb. Vsako, ki bi bil prost vojaške službe, bi moral plačevati določen davek, a to samo tri leta. Volskost svote, ki jo mora posameznik plačati, je razdeljena z ozirom na premoženje razmere posameznika v pet razredov od 40 do 5000 rubljev letno. Po tem načrtu bi dobila država vsako leto 300 milijonov rubljev, kakor je izračunal računatelj osrednjega statističnega urada v Petrogradu.

Smrt zadnjega slovaškega revolucionarja.

Dne 25. novembra je umrl v Kremnici v Tekovskem komitatu zadnji slovaški revolucionar iz leta 1848, Samuel Štefanovič v starosti 89 let, koj sprejme in da se podzemeljske žeto je redek primer človeka, ki ni celo leznice začelo kmalu graditi.

soje dolgo življenje nikdar izpremenil svojih političnih nazorov in svojega svetopredla. Radikalen je bil do skrajnosti in odločen nasprotnik vsakega kompromisa, divje ognjen, triloglav, demokrat skozi in skozi. Revolucionari ideji je bil zvest do zadnjega zadnjega. Svoj narod je ljubil strastno in mu je bil brezmejni udan. V boju s svojimi nasprotniki in z ljudmi drugačnega mnenja ni poznal mere in meje ter je bil v strasti lahko tudi nepravilen. Radikalen je bil tudi v kulturnih in verskih vprašanjih.

Podzemeljske železnice.

Komite, ki ga je bil imenoval župan Gaynor iz članov trgovske zbornice in trgovske zveze se posvetuje o gradnji podzemeljskih železnic, je izročil županu poročilo, v katerem se izreka za ponudbo Interborough družbe z nekajimi premenbami. Komite priporoča, da se ponudba imenovanje družbe Samuel Štefanovič v starosti 89 let, koj sprejme in da se podzemeljske žeto je redek primer človeka, ki ni celo leznice začelo kmalu graditi.

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

Dr. Collins je rekel!

Jaz sem samo sluga Vsegamogočnega Boga, kateri mi je dal znanje, da pronajdem največjo tajnost, katera znači trajno zdravljenje vseh Slovencev kateri verujejo v Njega

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE ne prakticira medicineri in njegovi zdravniki posedajo največje znanstvo in moč zdravi katere ozdravijo vse bolezni, moči, žene in otrok.

Čitajte resnico!

Mi bi mogli izpolniti celi časopis z takimi pisni od ljudi, kateri vsi drugi zdravniki niso mogli pomagati, a so danes zdravi in srečni, bolečali so morda na večji bolezni kot vi danes. Zapomnite si to!

Moji dragi zdravniki!
Vi ste me tako dobro ozdravili moje telesne bolezni in spolnih slabosti, da ne morem najti dovolj hvaležnih besed za Vas in za vaše zdravilne diogeni.

Mike Polak
broto katero ste mi skazali. Vamem si prostost da Vas najbrže priporočam vsem mojim rojakom kod najboljšega in največjega zdravnika, katerega namen je ozdraviti vsakega bolnika in si pridobiti prijatelje po celotni svetu. Z spoštovanjem
335 Helen St., McKees Rocks, Pa.

Moji dragi zdravniki!
Nevem ako še kdo na svetu ve toliko kakor jaz, kako strašno je bolehati na maternici in ostalih ženskih boleznih. Moje prijateljice me niso več spoznale, tako sem upadla in me je bila samo še koža in koža. Specialisti, profesorji in zdravniki so poskušali najbrže a mano ali vse je bilo brez uspeha in kazalo, da ni več pomoči za mene. Brez kakvega upanja sem se na Vas obrnila in danes se počutim tako dobro kakor da bi bila prerojena. Sprejemite prosim moje najljubše zahvalo in dajte to v časopis, da moje prijateljice, vjo kje da se ženske bolezni in ne priko tako čudodelno ozdravijo. Se enkrat najlepše hvaliva in vam ostajam hvalna.

Mrs. JULIA KALMAN
354 E. 34 St., New York.

Velečeni zdravnik od Collins N. Y. Med. Inst.
Jaz sem bolela na srcu in slabokrvnosti več kot 8 let. Probala sem mnogo zdravnikov in raznovrstna zdravila in potrošila skoro vse svoje imetje, a pomoči ni uspela niti ena. Poskusila sem tudi mnogo patentnih zdravil, katera so po časopisih oglaševana in tudi to je bilo brez uspeha in moja bolezen je postajala dan za dnem vedno slabša. Ali hvala Bogu, obrnila sem se na vašo zdravilno pomoč in danes sem zdrava in srečna.

Mrs. Ana Aleš
me v tako kratkem času z Vašimi čudodelnimi zdravili ozdravili, tako, kakor da ne bi bila nikdar bolna. Zahvaljujem se najprej vsemamogočnemu Bogu in potem vam, ki ste me z svojim izvaurenim zdraviljem bolni rešili. Želim, da bi se vsaki bolnik samo na Vas obrnil, ker nikjer ne more tako sigurno in gotovo pomoči dobiti kakor pri Vas. Ostajam vam vedno dnana.

Mrs. Ana Aleš
61 Newark Str., Newark, N. J.

Velečeni gospod profesor!
Težko dihanje slaba prebava in bolečine v prsih so brez dvoma najtežje bolezni na svetu, na katerih trpi človek. To vem jaz jako dobro, ker sem bolela na teh boleznih dolgo, in nisem nikjer našel pomoči. Vi ste me ozdravili tako, da se danes sploh čudim, da sem tako zdrav kakor nisem bil nikdar prej. Zato Vas prosim, sprejemite od mene največjo zahvalo za Vašo pomoč in čestitke za to, da se ne obrne noben rojak, s katerimi bodem imel priliko govoriti, v slučajni potrebi drugam, kakor vam. Vam vedno hvala.

Mr. Skiptunić
MacAdoo, Pa.

Velečeni gospod profesor:
Javi mi nam, da sem uporabljal Vaša zdravila, kakor ste me poučili, in hvala Najvišjemu Bogu, danes sem zdrav in srečen. Naj Vas vsemogočni Oče ohrani še dolgo let, da pomagata trpečim človeštvu, in vsaki mu, ki se zateče k vam, iskati pomoči. Prejeli sem se, da ste Vi odin zdravniki, ki more ozdraviti vsako bolezen, najsi je še tako težka. Jaz sem rešev; bolehal sem okoli štiri leta, in zapustilo me je že upanje, da bi sploh še kdaj zdravil. Ko sem se pa obrnil na Vas - kar je bila moja največja sreča, ste mi povrnilo ljubo zdravje, največje bogastvo, v prav kratkem času. Iz tega vzroka Vas priporočam vsakemu, in če se katerikoli bolnik, kar prosim Boga, da se ne prisi, se obrne na Vas, potem ostajam Vaš hvaležni.

F. K. Abraham
— 84 Lod Street, Akron, Ohio.

Dragi gospod zdravnik:
Že dolgo časa sem bila bolna, in nikjer nisem mogla najti pomoči. Probala sem mnogo zdravil, kar izdala mnogo denarja, toda brez kakvega vpeha. No, dobri Bog mi je pokazal pot do Vas, in Vaša poštena zdravilna Vaša izborna zdravila so me popolnoma ozdravila od teške bolezni v prsih. Moje mesoče čutenje je sedaj redno, brez kakih bolezni, doležen neupnik nimam več, tako, da ne morem najti besed, s katerimi bi vam mogla dovoljno zahvaliti. Naj vas za Bog blagoslov! Vaša vdana

Barbara Končeni
R. P. D. 4 Box 5, Traverse, Mich.

Velečeni zdravnik:
Dolžnost me sili, da se vam kar najlepše zahvaljujem za zdravje, katero ste mi Vi, gospod doktor, tako hitro povrnil. Dolgo in dolgo sem bila bolna, in nikdo mi ni mogel pomoči, dokler me ni srečal na kaza na Vas, ki ste mi obrnili življenje. Radi tega se vam najiskrenejše zahvaljujem in Vas zagotavljam, da bodem vam, ki potrebujete moč, Vašo pomoči, napotiti, da se obrne na Vas, ki ste v stanu, vsako bolezen tako hitro ozdraviti. Vas prično pozdravlja

Mrs. S. Leber
11 W. 21 St. Chicago, Ill.

Rojakom namenjeno:
Že dalj časa sem bolela na želodcu. Po vsaki jedi sem čutila bolečino, katerih nisem mogla dati prava. Tudi nisem mogla počivati mokrte, v nstih nisem imela nikakega okusa, bolečine sem imela v prsih, jetrah in okoli vsega trebuha. Glavobol me je vedno mučil, bila sem vrtoglav in moje telo je vedno pešalo. Slavni doktorji in profesorji od Collins New York Medical Instituta so me popolnoma ozdravili v jako kratkem času od vseh teh težkoč.

Mrs. D. Wielgus
Box 203, Gwanda, N. Y.

Spoštovani profesor!
Zahvaljujem se vam za uspešno zdravljenje, s katerim ste me ozdravili moje težke bolezni, da se počutim sedaj, kakor pre-rojen. Vsa moja mladost se mi je zdela uničena, in bi tudi bila, da ni bilo Vas, ki ste me popolnoma ozdravili. V znak zahvale vam pošiljam svojo sliko, da jo priobčite v vseh novinah, da izvedo naši rojaki, kam se vedo naši rojaki, ki morajo obrniti v slučaj bolnosti. Vsem bolnim rojakom svetujem, da se obrnejo na gospoda profesorja Collins New York Medical Instituta, ki je ozdravil na tisoče bolnikov, o čemur sem se sam prepričal. Velečeni zdravnik, če bodem se katerikoli Vaše pomoči, potreboval se bodem z zaupanjem obrnil na vas, ter ostajam Vaš hvaležni

Ivan Papez
Box 97, York Haven, Pa.

Dragi zdravnik:
Srečen sem, zelo srečen, da se mi je nudila prilika, zahvaliti se vam za Vaše hitro in izborno zdravljenje, s katerim ste me stari zopet popolnoma zdravega človeka. Tript sem veliko, moji živci so bili uničeni, tako, da sem bil že popolnoma obovan. Vi ste me ozdravili, in ozdravili ste me, tako, da sem sedaj zdrav, in moji živci so dobri, in v tem ozirom sem se prepričal, da ste Vi, gospod doktor, zares dober in zanesljiv zdravnik. Vi ste ustvarili moje srečo, srečo moje družine, in zato želim, da delate še dolgo za dobrobit našega naroda. Pozdravljam Vas najbrže, Frank Pajor

Frank Pajor
Chautauque, N. Y.

Velečeni zdravnik!
Pred nedavnim časom, sem bil popolnoma pobit, duševno in telesno uničen in tudi spolne moči so me že skoro popolnoma zapustile, tako da sem brez premisleka okoli bližnj in že na samomem mislil. Ko me je pa moj prijatelj nasvetoval na Vas, sem se podal v Vaše zdravljenje in sem sedaj najbrže srečni na svetu. Vi ste napravili čudež nad menoj, radi tega Vas vsakemu rojak in v takem položaju kod sem jaz bil najlepše priporočam.

Anton Bartasovich
27 Hutchins Street, Eatonia, N. Y.

Velečeni zdravnik:
Počepisna Marija, Doleno vam javljam, da so mi Vaša zdravila popolnoma pomagala, in to takoj, v kom dveh dneh, ko sem jih začel rabiti. Bolečine so tako prenehale. Danes, po preteku desetih dni, sem popolnoma zdrava, vendar še vedno rabim Vaša zdravila, da se ne bi zgodilo, da bi se znova vrnila. Vam najlepše zahvala, in v vsakem dem priporočila vsakemu rojak. Sprejemite se enkrat najlepše pohvalje in zahvalo za Vaše hitro ozdravljenje. Vaša vdana

Marija Dolenc
Skofja Loka, Krasno

SLOVAN DELAVSKA PODPOBNA ZVEZA

stanovljena dne 16. avgusta 1906.

Prva poseta 22. aprila 1909 v zvezi s...

sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
 Glavni tajnik: IVAN PAJKE, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
 Pomožni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
 Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
 Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
 FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
 ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROBNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
 MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
 IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenzura društva, oziroma njih uradniki so vsledno prošni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugemu, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V službu da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerskodi v poročilih glavnega tajnika kaže pomanjklivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA "SLOVAN DEL. PODP. ZVEZE"

Predno opisev na kratko zgodovino S. D. P. Zveze preteklega leta, v kateri enajstih družtev in članov, omenjene organizacije veselo in srečno leto 1911: v novem letu pa družtvom in organizaciji obilo novih članov in članice napredka!

Leto 1910 sicer ni prineslo organizaciji posebno veselja poročil. Imeli smo 18 smrtnih slučajev. Posebno žalostna novica dospela je početkom februarja iz Primero, Colo. Ondi smo izgubili, kakor znano, na en mah 12 naših bratov tajnikov. V najtežji evetju je bila istokrat Delavska Zveza, vse je kazalo na boljše bodočnost in lep napredek, a prišlo je drugače. Društva, katere so se hotela ravno priključiti Zvezi, so ta namen opustila, ali pa se priključila kakor drugi podporni organizaciji.

Vse to je moral glavni odbor, kakor tudi naša krajevna društva mirnim srcem prenašati. Nešteto pismen se je poslalo iz glavnega urada krajevnim društvom v spodbudo in tolažbo. Glavni odbor se je trudil ter storil vse, kar je le mogel, krajevna društva pa so delovala zopet na pridobitev več novih članov. Povsodnega assementu se nismo strašili, pač pa dobro vedeli, zakaj smo na plačevali. Društvo šte. 22 iz La Salle, Ill. poslalo je še v podlogo Zvezini blagajni svoto \$50.—. Ta pomoč je bila hvaležno sprejeta in gre temu društvu iskrena hvala.

Vaši požrtvovalnosti gre hvala, da je naša Zveza vsaj deloma zadostila svoji vsrčeni nalogi. Za to mi dovolite, da vam vsem danes izročim najtoplejšo zahvalo za Vašo požrtvovalnost napram S. D. P. Zvezi, s katero ste pokazali, da navažate dostojno njeno delovanje.

SEVEROVA ZDRAVILA ZAKLJUČEJO 29. LETO SVOJE KORISTNOSTI.

NEZGODE...

se lahko pripete vsak čas in provzročajo mnogo trpljenja, ampak nevarnost vsled poškodbe se zmanjša, če imate doma

SEVEROVO Oljesv. Gotharda

To mazilo preiskušeno v dolgem času in zanesljivo se lahko uspešno rabi v vseh slučajih zoper:

BOLEČINE IN BOLESTI, IZVINJENJA IN ODRGE, KRČE IN OTREPLE MISICE, OTEKLINE IN VNUTJA, NEURALGIJO IN REVMAZIZEM.

Kužičica "Kako pregnati bolečino in zdraviti revmatizem" z vsako steklenico.

Cena 50c.

SEVEROVA ZDRAVILA SE DOBIVAJO V LEKARNAH IN TRGOVINAH Z LEKI. VPRAŠAJTE ZA IZTIS SEVEROVEGA ALMANAHA IN KAZIPOTA K ZDRAVJU ZA 1911. Dobra knjiga je to za vsakogar.

Kadarkoli vam treba

urediti slabo prebavo, poživiti slast, pregnati splošno slabost, izpopolniti slab želodec,

kupite

SEVEROV ŽELODČNI GRENČEC.

Cena \$1.00.

Če želite olajšbe

od bučnega kašlja, od hripavosti, od pljučnega vnetja, od obolenja grla in pljuč

nizivate

SEVEROV BALZAM ZA PLJUČA.

Cena 25c. in 50c.

Po zanesljiv zdravniški svet pišite na naš Zdravniški Oddelek.

W. F. SEVERA Co.

CEDAR RAPIDS IOWA

Saj brat le, ki Zvezo ljubi, brani. Ki dela, trudi se za njo, bit vreden je člani.

Če hoče organizacija izvršiti svoj program, treba je vsem misliti in delovati vedno na napredek iste. Majhni smo, napram drugim starejšim podpornim organizacijam, če pa pomislimo, da smo bili kos preboleti zelo, zelo hudi udarci, potem smo še bolj sigurni na boljše bodočnost. "Slovanška Delavska Podporna Zveza" naj nam bo tudi v bodoče ognjišče, okoli katere naj se zbiramo vsi Slovenci in Sloveni, kakor otroci krog skrbne matere, saj to, kar storimo za organizacijo, žrtvujemo za slovenski narod, katerega si želimo.

Kljub vsej tej nesreči je pa "Slovan. Del. Podp. Zveza" vendarle ne pričakovano lepo napredovala, kajti priklopilo se ji je v letu 1910. — 18 krajevnih novih društev. Tako šteje danes S. D. P. Z. 46 društev.

Pričakovati je, da se naša organizacija v bodočem letu 1911 pomnoži s številom članov, kakor tudi priporočamo enjenim zavednim rojakom širne naše nove domovine ustanovljati nova društva za delavsko organizacijo S. D. P. Z., kajti pristopnina je ugodna dovolj, assementu tudi zelo nizki, proti visoki tedenski podpori in smrtnini \$500.—.

Bratje: delujmo skupno v slogi pravi, V procvit organizaciji še mladi!

Ivan Pajk, gl. tajnik

Slabo plačana gostoljubnost.

—o—

Bilo je pred 350 leti. Angleška kraljica Maria, katero imenuje zgodovina tudi "krvava", se je zapletla s Francozom v vojno, katere konec je bil, da je izgubila Anglija Calais.

Nekoga gorkega poletnega večera je videl John Dixon, obrežni stražnik Lundy otoka, ki je veljal takrat za nezavzemljivega, daleč na morju jadra neke ladje. Z razpetimi jadrji je plula vedno bližje, naravnost proti otoku. Dixon je ravnodušno slonel ob stali, ter gledal po vodi. Ko se je pa jadrenica vedno bolj bližala, in so postajali njeni obrisi natančnejši, je postal stražar vendar pozoren. Kar se mu je bližalo, ni bila navadna ribiška ladja; postajala je vedno večja in večja.

Johnu je peti vzel srce iz žepa, ter zažvižgal na preste. Žvižg je bil otočanom znan in ker se je na otoku redkokdaj kaj pripetilo, je pomenjal zanje nekaj nenavadnega. Takoj so se zbrali okoli stražarja, na čelu jim častiljivi mirorni sodnik Harry Bruce.

"To je bojna ladja," je rekel.

"In celo ptuja," je izpovnil Gerald Hawkins, ki je bil nekaj kmara.

"Kaj boče, tukaj ptuja fregata?" je nihal Bruce, kateremu se nekaj ni zdelo v redu. Idite po orožje, da zabranimo mogočim sovražnikom izkrenje."

Kle k orožju je bil pa menda nepotreben. Ladja se je medtem že za toliko približala, da je bilo mogoče poznati v vetru viharajočo zastavo.

"Nizozemska ladja je," je rekel.

Hawkins: "Nisesar se nam ni treba bati."

"Toda kako pride nizozemska bojna ladja sem, in kaj hoče od nas?" je ugovarjal še ne čisto pomirjeni mirorni sodnik.

Kinala so izvedeli natančneje. Fregata se je zadržala, in takoj na to je od nje odrinil čoln, v katerem je sedel mlad častnik. Ko je prišel leta na otok, je ugodno pozdravil ter se pričlonil otočanom.

"Henrik van Geldern je moje ime," je izjavil. "Z neko prošnjo prihajam na otok. Na vožnji je namreč zbolel naš kapitan, in najpo potrebuje kakega okrepila, na ladji na nimamo drugega, kakor navadno priprosto jed."

"Seveda radi pomagamo," je odgovoril mirorni sodnik, in dobri otočani, ki so izkušnje vedeli, kako težak in nevaren je mornarski poklic, so se kar kosali, kdo bo več dal. Nanosili so mleka, meda, svežega kruha in sočne gobje v taki množini, da bi se lahko okrepilo deset bolnih kapitanov. Bruce pa je peljal svojega mladega gostu v hišo, kjer ga je bogato pogostil.

Henrik van Geldern se je izkazal za dočrega družabnika. Ko se je čez eno uro poslovil, so ga otočani na vso moč hvalili.

Več dni je ostala fregata zadržana ob otoku, in vsak dan so pošiljali otočani bolnemu kapitanu sveže mleko in druge dobre stvari, zakar se je pustil zadovoljiti po mlademu častniku.

Toda vsa skrb otočanov ni mogla ozdraviti kapitana. Njegovo stanje se je od dne do dne poslabševalo, in koncem teina je naznanil Henrik van Geldern, da je kapitan umrl. Ker so tako blizu lepega otoka, je se prosil, da bi mu dovolili otočani pokopati mrtvega predstojnika na otoškem pokopališču.

Otočani so tej prošnji radi ugodili, in Perry Crookes, ki je razumel te sarsko delo, je naredil mrtvemu mornarju lepo krsto.

Drugi dan zjutraj se je vse moztvo fregate izkrenalo, da izkaze na otoku mrtvemu kapitanu zadnjo čast. Mrtveca so prinesli v krsto, okoli katere je bila ovita zastava. V spremstvu otočanov so ga nesli na pokopališče v kapelo. Tukaj so prosili domačine, naj jih pustijo v kapeli nekaj časa same, ker predpisi ne dovoljujejo, da bi bil pri njihovih običajih navzoč kak ptujec.

Otočani so tudi tej želji ugodili in čakali zunaj s spoštovanjem, kakor snega imajo do mrtvega je mornarji in obrežni prebivalci.

V teh kratkih minutah se je pa odigral v kapeli čuden prizor. Henrik van Geldern, prijazni mladi častnik, je odprl krsto, v kateri pa ni bilo nikakega mrtveca. Napolnjena je bila z meči, pištolami in puškami. Hitro so se mornarji oborožili do zob. Nato so se spazili do vrat, kratko povleli, in moztvo se je vrglo na nič hudega sluteče otočane. Predno so mogli misliti na kak odpor, so že bili zvezani; dva sta bila ubita, več pa ranjenih.

Potem so se zinogovaleci razkropili po hišah, kjer so ropali in plenili, požigali in pokončali v kratkem času vse imovino gostoljubnih ljudi.

Zabritni sovražniki niso bili Holananci, ampak Francozi. S svojim grdim činom so prišli v posest otoka, ki je bil ključ do Bristol kanala. Tu so hoteli počakati ojačanja, da bi potem napadli Barnstaple, na drugi strani ležeče obrežno mesto.

Toda ojačanja ni bilo od nikoder. Vojska je bila že končana, in napad iz zapada v angleško kraljevino je izostal. Čez nekaj dni, ko so Francozi zaman čakali, je fregata zopet odplula in oprostila otočane, ki niso pozabili te invazije Francozov celo življenje.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Čenjenim rojakom v Irwin, Pa., in okolici naznanjamo, da je za tamkajšnji okraj naš pooblaščen zastopnik Mr. FRANK DEMSHAR, R. F. D. 2, Box 66, Irwin, Pa., in sicer za pobiranje naročnine za naš list in knjige, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravništvo "Glasa Naroda".

Nenavadna operacija.

Leta 1832, pozimi je prišel mlad Anglež, Sir Henry V. na Dunaj, se nastanil v odličnem hotelu, ter takoj drugi dan dal poklicati profesorja C., ki je bil na glasu kot najboljši dunajski kirurg.

Zdravnik je prišel ob določen uri. Sir Henry je bil sam, in je zaklenil vrata, ko je vstopil njegov gost. Potem je položil na mizo možnjo zlata in nabasano pištolo, ter izjavil: "Čul sem o vaši veliki izvedenosti. Poslušajte sedaj moj predlog, ki vas bo gotovo zelo zažudil, toda moj sklep je neomajen. Odrežati mi morate namreč desno nogo pod kolonom. Če se vam operacija dobro posreči in ozdravim, dobite možnjo z zlatom; če mi pa nečete ustreči, potem je prvi strel iz te dvoceve pištole namenjen vam, drugi pa meni. Sedaj volite!"

Ves prestrašen je zaklical zdravnik: "Saj imate vendar zdravi nogi tako kakor jaz!"

"Tukaj ni govora o vaših nogah. Eno nogo hočem izgubiti, odvzemite mi jo torej."

"Toda saj nisem na operacijo pripravljen. Potrebujem raznovrstnega orodja in mnogo drugih stvari."

"Za vse to sem že jaz preskrbel," je odgovoril Sir Henry. "Vem, kaj potrebujete pri operaciji." Po teh besedah je razložil po mizi najboljša orodja in vse, kar je bilo potrebno pri operaciji.

"Potem morate tudi na vsak način poklicati svoje slugo, da vas drži," je rekel zdravnik.

"To se lahko zgodi. Tudi je moj sluga izčen bolniški strežaj, ki vam lahko pomaga. Sicer vas pa zagotovo, da ne bom niti trenil z očesom. Torej le ne obotavljajte se, gospod!"

Profesor C. je mislil, da je Anglež blazen. Toda kaj je hotel storiti?

Od poklicanih slug je pričakoval pojasnila, toda ti so ubogali svojega gospodarja in izvršili vse odredbe, katere je dal. Govoril ni nobeden nič. Ni mu torej preostajalo drugega, kakor da se je udal in odrezal Angležu desno nogo.

Sir Henry je bolečine junaško prenašal, brez tožbe. Ko je bila rana zaceljena, si je kupil umetno nogo ter odpotoval z Dunaja.

Preteklo je nekaj mesecev, ko je dobil profesor C. sledeče pismo iz Angleškega:

"Dolžnost me veže, da vam pojasnim moje početje, kateremu ste se morali tudi vi prisiljeno pridružiti. Gotovo ste mislili, da imate opraviti s kakim norcem. Takrat na Dunaju vam nisem mogel naznaniti razlogov, ker pa nečem, da bi bil v oseh duha, kateremu sem dolžan zahvalo, norec, vam s tem vse pojasniti.

Pred nekaj leti sem se seznanil v svoji domovini z mlado damo, katere lepota in plemenito mišljenje me je tako očaralo, da sem si jo hotel na vsak način pridobiti.

Dama je bila brez sorodnikov, popolnoma neodvisna. Videl sem, da me tudi ona nežno ljubi, in tako sem sklenil, poprositi jo za roko in sree. Pomislite si mojo želost in obup, ko mi je izjavila, da ne more nikdar postati moja! Prosil sem jo, zaklinjal, naj mi vsaj pove vzrok, vse zaman. Vedno sem dobil v odgovor: "Drugi ste mi,

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

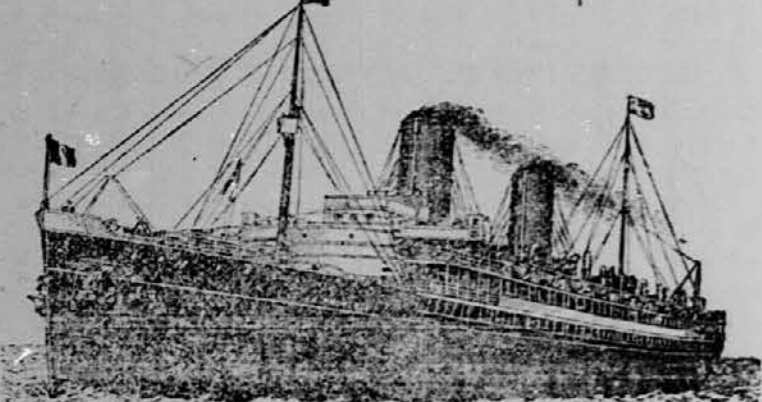
(Franc. ska parobrodna družba.)

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vliaka "LA SAVOIE" na dva vliaka "LA LORRAINE" na dva vliaka "LA TOURAINE" na dva vliaka

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCogne" "CHICAGO" na dva vliaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča šte. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA LORRAINE"	5. jan. 1911	"LA BRETAGNE"	Jan. 26. 1911.
"LA SAVOIE"	12. januarja 1911	"LA SAVOIE"	2. febr. 1911.
"LA PROVENCE"	19. jan. 1911	"LA TOURAINE"	9. febr. 1911.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

Parnik "CAROLINA" odpluje 7. jan. ob 3. uri popoldne s pmoča 57.

Parnik "NIAGARA" odpluje 21. jan. ob 3. uri popoldne s pmoča 84.

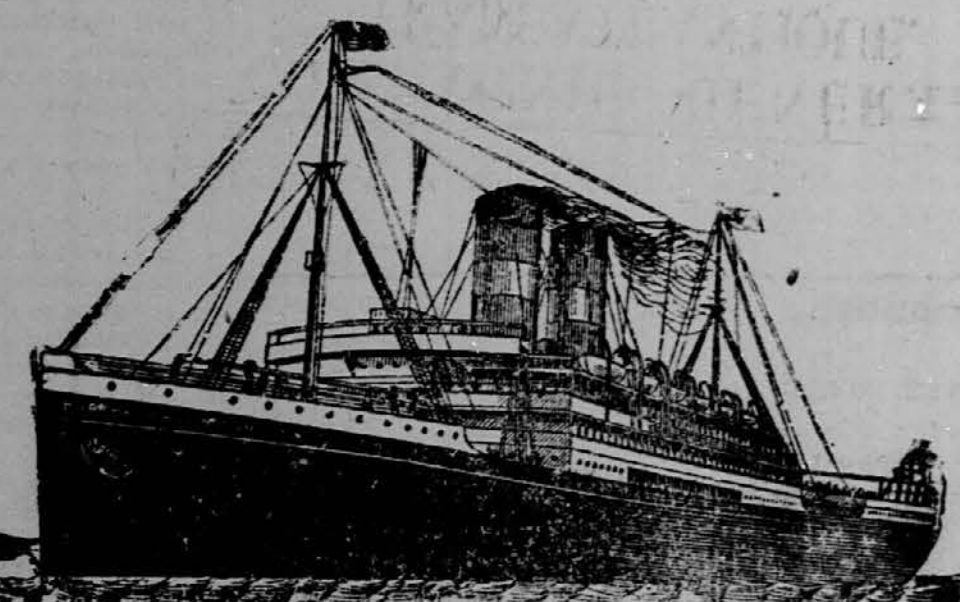
Parnik "VIRGINIE" odpluje 28. jan. ob 3. uri popoldne s pmoča 84.

Parniki z zvezdo znamenja imajo po dva vliaka.

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Sievence in Hrvate

Novi parnik na dva vliaka "MARTHA WASHINGTON"

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so:

TESTA	\$33.00
LJUBLJANA	33.60
REKE	33.00
ZAGREBA	34.20
KARLOVCA	34.25

Za Martha Washington stane \$5, za Alice, Laura, Argentina, Oceania \$2 več

[U. RAZRED do

TESTA ali REKE \$50.00 do \$55.00

PHILIPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New-York

Velike Blaznikove PRATIKE

ZA LETO 1911

razpošiljamo po 10 centov komad, poštnino vred.

Cena za 100 Pratik je \$5.00, za 50 Pratik pa \$2.75. Znesek naj se blagovoli pošiljati pri manjšem naročilu v poštinih znamkah, pri večjem pa po Postaj Money Order ali čeku.

SLOVENIC PUBLISHING CO

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pratike je dobiti tudi v podružnici **FRANK SAKSER CO.**

6104 St. Clair St., Cleveland, Ohio

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posređilo izdati prvo Alen tiskano in Pevado proti izpadanju in zaraslim, kakorste se dosedaj na svetu ni bilo, od katere močim in ženskim vosti in dolgi laike evanško populozna zrastejo in ne bodu več trpadali, ter ne celvati. Ravno tako močim v s. tednih krasni brki popoli v rokah očaj in kričih v 8 dneh popolnoma osudivim, kurja očesa krulavice, potne noge in osebline se popolnoma oistatijo. Da je to resnica, jasnim s \$500. Pitate po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB VANCIC,
P. O. Box 69, CLEVELAND, O.